

med at sende op til Landstinget, at vi nok kunne være tjente med at vedtage den baade af Hensyn til selve dens finansielle Indhold og de Institutioner, den kommer til gode, og ogsaa under Hensyn til, at vi derigennem udtrykke vort Ønske om, at den siddende Regering maa blive siddende og administrere med den Finanslov, som Regeringen selv i alt væsentligt har forelagt og stillet Ændringsforslag til, og som Flertallet med god Fortrøstning har kunnet tiltræde, fordi Forslaget og Regeringens Ændringer dertil alle have været Vidnesbyrd om, at Regeringen har Forstaaelsen af, i hvilken Retning Lovgivningsarbejdet og specielt Finanslovarbejdet bør gaa.

Marott: Jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører i, at det er en udmærket Finanslov, vi nu vedtage og sende op til Landstinget, og jeg skal derfor paa Socialdemokratiets Vegne udtale, at vi lige saa lidt denne Gang som tidligere ere i Stand til at stemme for Finanslovens endelige Vedtagelse. For det første, fordi vi ingen Grund have til at vise den siddende Regering nogen Tillid, den Tillid at give den en Finanslov, dels af almindelige politiske Grunde, som vi allesammen kende, men ogsaa fordi Regeringens Administration efter vor og mange andres Formening paa mange Punkter har vist sig meget uheldig, og i saa Henseende have de sidste Dages Forhandlinger været meget betegnende. Se vi saa paa selve Finanslovforslaget, som det nu foreligger, viser det sig bl. a., at de militære Udgifter, som vi ere Modstandere af, ere i stadig Stigen og i Virkeligheden udgøre en alt for stor Del af vort Budget, idet de beløbe sig til omtrent $\frac{1}{4}$ af Statens samlede Udgifter. Og hvad Finanslovens enkelte Poster i øvrigt angaar, viser det sig fremdeles, at Arbejdere og Smaafolk her i Landet ere særdeles fyldigt repræsenterede paa Finanslovens Indtægtsside, bl. a. med deres store Andel i den uretfærdige Toldbeskatning, som vi alle trækkes med og vel sagtens heller ikke faa nogen Ende paa i denne Rigsdagssamling, medens derimod de samme Smaakaarsfolk her i Landet i Forhold til deres store Repræsentation paa Indtægtssiden ere meget svagt repræsenterede paa Udgiftssiden. Dette vil jeg hævde til Trods for de Oplysninger, som den ærede Ordfører meddelte før.

Maa jeg sige i den Forbindelse, at det jo aldeles ikke kan siges, at de humane Opgaver, som Ordføreren især om-

talte, vi bevilgede store Penge til paa Finansloven, ere Opgaver, som særlig skulde ligge for Kommunerne, og at man derfor, naar der blev klaget fra Kommunernes Side, skulde huske paa, at dette var særlig *kommunale* Opgaver, at Staten altsaa ikke var særlig forpligtet overfor dette Forhold. Det var den korte Mening af den ærede Ordførers lange Tale. Jeg vil tillade mig at modsige ham paa dette Felt. Jeg mener netop, at Staten først og fremmest maa rykke ud med de Midler, som ere nødvendige for at løse de store humane Opgaver, som ere fælles for hele Folket, og jeg vil tilføje, at Kommunerne have jo i Forvejen store Byrder, saaledes at Skatterne stige i utrolig Grad, hvilket sikkert vil vise sig, naar nu Skatte ligningen er færdig i den nærmeste Tid rundt omkring i Landets Kommuner.

Jeg mener altsaa, at Finansloven maa kaldes en højst uretfærdig Lov overfor Menigmand her i Landet, overfor dem, der ved Arbejde og Slid ophobe Samfundets Rigdomme. Det er dog dem, mener jeg, der først og fremmest skulde have Andel i Statens Goder. Vi, Mindretallet i Finansudvalget, have, tør jeg sige, med god Villie arbejdet paa at søge at lave Finansloven saaledes, at Fordelingen af Statens Midler blev mere retfærdig overfor Underklassen her i Landet. Hist og her have vi ogsaa opnaaet lidt, men det meste have vi jo faaet forkastet her i Salen af Regeringsflertallet. Men vi behøve i og for sig ikke at græde herover, fordi det vil gaa med de Forslag, som vi have faaet nedsablede i denne Samling, ligesom det er gaaet tidligere, at disse Forslag ville staa lyslevende op igen ude i Landet paa Vælgermøderne og Valgtribunerne, og Flertallet vil komme til at bøje sig for disse Forslag og gaa ind paa dem eller ogsaa aflevere Magten til dem, der i højere Grad ere i Pagt med Folkets Ønsker og Krav. En Regering har to Opgaver, nemlig at lovgive og at administrere. Vi have, som jeg før sagde, ikke nogen Tillid til, at denne Regering kan løse nogen af disse to Opgaver paa en tilfredsstillende Maade, løse dem i demokratisk Aand, og derfor opfordrer jeg nu ved Slutningen af denne Forhandling mine Partifæller til at undlade at stemme over Finanslovforslaget.

Birck: Naar jeg stemmer for denne Finanslov, er det ikke for at vise Tillid til det højtærede Ministerium, men udelukkende, fordi jeg mener, at en Finanslov skulle vi have, og at det er min Pligt at